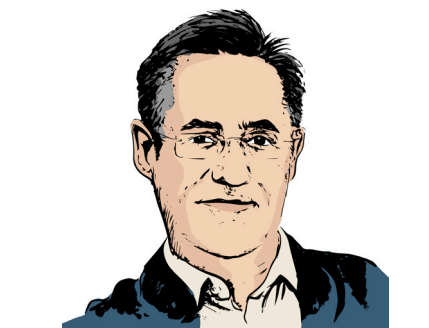

Referèndum: el món aïlla Madrid

La Diada de 2017 ha fet petar finalment la bombolla mediàtica de manipulació madrilenya: els mitjans internacionals cada vegada són més crítics amb l'immobilisme de Rajoy

Els corresponents dels grans diaris anglosaxons el passat dia 11 de setembre a Barcelona van ser unànimes: “Els independentistes catalans són els campions mundials de les reivindicacions pacífiques, és un art com es manifesten amb l'estètica dels colors” (*Politico Europe* va fer un recopilatori fotogràfic preciós de les cinc diades anteriors); “Per sisena vegada he vingut a cobrir la Diada i em meravella el pacifisme dels independentistes catalans” (*New York Times*); “No han perdut el to positiu malgrat les amenaces creixents del Govern espanyol” (*Financial Times*).

La sorpresa, però, la van donar els diaris francesos: “Cal un referèndum a Catalunya com el d'Escòcia” (editorial de *Le Monde*), al mateix temps que *Le Figaro* difonia a les seves xarxes socials un vídeo de dos minuts llargs amb imatges aèries de la manifestació. Des del juliol, els dos grans diaris alemanys (*Frankfurter Allgemeine Zeitung* i *Süddeutsche Zeitung*) assenyalen l'immobilisme de Rajoy com el principal responsable del creixement de l'independentisme català, i fins i tot li retreuen que “prohibir i retirar les urnes comportarà un reforçament de la majoria absoluta independentista a les properes eleccions al Parlament de Catalunya”. Això ha suposat una sorpresa majúscula a Madrid: si bé *The Economist* ja va reclamar un referèndum a Rajoy després de la consulta del 9N de 2014 (mítica portada amb un “Let Catalonia Vote”) i *The New York Times* també va demanar el 23 de juny d'enguany un referèndum al seu editorial, els diaris alemanys i francesos sempre havien estat els més refractaris a donar argument i raó al

RAMON
TREMOSA

moviment independentista català.

Fora de Madrid ningú ja no compra el discurs repetitiu de Madrid: els catalans independentistes estan fanatitzats i manipulats per una elit corrupta, són una minoria sense raó ni arguments, el referèndum és il·legal i està prohibit per la Constitució. Els mitjans de Madrid continuen ridiculitzant i manipulant les imatges de les grans manifestacions dels darrers sis anys i es considera la majoria absoluta independentista actual al Parlament de Catalunya un accident que s'esmenarà a les properes eleccions.

Fins i tot es presenta un moviment lloat mundialment pel seu pacifisme radical com un moviment violent (tot preparant el terreny per a una futura il·legalització de la CUP, per tal d'impossibilitar una altra majoria absoluta independentista, com van

fer al País Basc i que va servir per fer tornar el *seny* al PNB?). Cap mitjà internacional no fa seu aquest discurs, ans al contrari: el dia a dia de l'abans del referèndum és explicat amb detall a les seves xarxes socials (imputació d'alcaldes, escorcolls de la Guàrdia Civil...), en un senyal que el món mira i descobreix astorat pràctiques més pròpies de Turquia... a Espanya, un Estat membre de la Unió Europea!

En aquest context, va ser un autèntic xoc que el dia 14 de setembre de 2014 Jean Claude Juncker deixés anar en una entrevista, com qui no vol la cosa, que “si es produís una victòria del sí a favor de la independència de Catalunya, llavors nosaltres respectarem el resultat”. Malgrat els intents i les pressions de Madrid per matisar aquestes declaracions, la notícia va donar ràpidament la volta al món i va ser destacada pels grans mitjans internacionals.

Mentre Madrid demonitza els referèndums (al mateix temps que nega legitimitat a l'actual majoria independentista per fer una declaració unilateral d'independència, tot i haver-se presentat a les eleccions amb aquesta voluntat), al món més democràtic i desenvolupat els referèndums són un instrument bàsic de democràcia directa: serveix per definir, per exemple, quina moneda es fa servir (Dinamarca i Suècia van rebutjar l'euro en dos referèndums) i quin és el marc legal d'un país (Brexit per sortir de la UE, independència d'Escòcia i Quebec). A Suïssa són el pa de cada dia. Com més premsa estrangera llegim i com menys mitjans unionistes consumim, més lliures!

Eurodiputat independent pel PDeCAT